

Retevei rotund
Strânge păru-n fund.
(căciula)

Am două vaci roșii:
Când le duc la apă,
Se uită acasă;
Când le duc acasă,
Se uită la apă.
(călcâiele)

Am o casă cu patru uși:
Printr-una intru și prin trei ies afară;
Când am terminat,
Înăuntru am intrat.
(cămașa)

Am trup, dar n-am corp;
Am gât, dar n-am cap;
Am mâneci, dar n-am mâini.
(cămașa)

Are gât, dar cap nu are;
Are mâini, n-are picioare:
Cin' să fie oare?
(cămașa)

Odăiță meșterită,
Pentr-un singur om croită,

O intrare, trei ieșiri,
Spune-o fără să te miri!
(cămașa)

Corabie plutitoare
Pe nisipuri, călătoare!
(cămila)

Într-o cușcă mulți căței,
Toți sunt albi și rotofei -
Mama-i pune la mujdei!
(căpățâna de usturoi)

Sprintenă și delicată
Se adapă-nfiorată!
(căprioara)

Care găză stricătoare
Apare în luna mai
Și face pagubă mare,
De țipă copacii: "Vai!"
(cărbușul)

Din pământ mă nasc,
În apă mor,
În aer mă veștejesc,
Și la foc mă întăresc.
(căramida)

Cutii roșii din pământ,
Le-așezăm în zid la rând!
(cărămizile)

Cine din negru se poate face roșu,
Ca apoi să devină gri?
(cărbunele)

Cu ce plimbăm mai ușor,
Copiii pe placul lor?
(căruciorul sau trăsurica)

Am un dorobanț
Și e pus în lanț.
(câinele)

Când e frig,
Stă covrig,
Iar când vede un motan
Sare ca un năzdrăvan!
(câinele)

E lănos și stă la stână
Și pe oi el le adună.
(câinele)

Roadă oase,
Stă în cușcă,

Pe dușmanii săi îi mușcă.
(câinele)

Un prieten credincios,
Fără frică, bățaios,
Hoțul frică de el are
Când îi iese în cărare.
Poți să spui cum se numește
Cel ce curtea ți-o păzește?
(câinele)

Animalele din casă
Umblă pe sub masă
Când se întâlnesc
Rău se ciondănesc.
(câinele și pisica)

De ziua ta tu îl primești.
Oare ce o fi el?
(cadoul)

Nu sunt carte, dar am foi
Pregătite pentru voi
Cu linii sau pătrățele
Să puteți scrie pe ele.
(caietul)

Seamănă c-o zărzărea
Da-i mai mare decât ea!
(caisa)

Avem în camera noastră,
Așezat cam sub fereastră,
O armonică de fier,
Cu numele... c___r!
(caloriferul)

Are coamă și nu-i leu,
Îl conduc unde vreau eu.
Pe spate îi sunt samar
Și-l înham și la docar.
(calul)

Este un prieten bun,
El mă duce unde-i spun
Cu căpăstru și cu șa
Iarna-mi plimbă sania.
(calul)

Mândru, înalt și frumos,
La ochi este luminos;
Urechi are, coarne n-are
Și te poartă în spinare.
(calul)

O căruță mare, grea,
Netrasă de boi și cai,
Cară tot ce pui în ea!
(camionul)

Am o fetiță
Sărutată de toți pe guriță.

(cana)

Cine poate să-l ajungă
Pe acest alergător,
Care-și poartă puii-n pungă?
Îl ghiciți foarte ușor!
(cangurul)

N-are minte
Dar te prinde.
(capcana)

Are barbă, nu-i bărbat.
E gata de cocoțat!
(capra)

Barbă are,
Popă nu-i
Coarne are
Vacă nu-i.
(capra)

Dă și lapte,
E și joc,
Poți să tai lemne pe ea
Și-n trăsură-o poți vedea;
Cine-i năzdrăvana?
(capra)

Într-o casă mică,
Cât un ou de bibilică,
Locuiesc o mie
Și-n pământ învie.
(capsula de mac)

El e sus, are și ochi
Nas și gură de-l deochi.
(capul)

Pe-un arac
Am un dovleac
Cu șapte găuri,
Din care două-s ca un lac.
(capul omului)

Are foi și nu e pom,
Îți vorbește ca un om
Și cu cât o îndrăgești
Tot mai mult o folosești.
(cartea)

Are foi și nu e pom,
Îți vorbește și nu-i om,
Dă exemple, sfaturi multe
Celor ce vor să le-asculte!
(cartea)

Are foi și scoarță
Dar nu e copac,
Cine-o înțelege

Minte are-n cap.
(cartea)

E o grădină mândră, semănată
Cu poezii, cu glume și povești,
Dar nu se lasă lesne vizitată
Decât când știi, copile, să citești.
(cartea)

Eu știu multe, chiar de toate,
Și nu țin secret nimic;
Ți le spun, ca unui frate,
De mă cercetezi un pic.
(cartea)

Buni sunt copti, fierți și prăjiți
Și-s aproape nelipsiți,
Când dorim o garnitură
Lângă oricare friptură.
(cartofii)

Deasupra iarba se-ncurcă
Și sub ea ouă de curcă!
(cartofii)

În pământ pui unul, doi
Și scoți toamna mușuroi;
Cine-i?
(cartoful)

Sub pădure grămădită
Șade lumea învelită
Ziua de soare fugită,
Noaptea de lună pitită.
(casa)

Chiar de-și trece vara toată
Sub al său cojoc țepos,
Toamna când l-aruncă jos,
Minunat e de bronzată.
(castana)

Primăvara îi aprinde
Lumânările splendide
Toamna fructele îi coace
În țepoase carapace.
(castanul)

Am cămăși nenumărate,
Plângi de le dezbraci pe toate!
(ceapa)

Am o doamnă în cămară,
Cu cosițele afară.
(ceapa)

Am o grasă jupâneasă,
Îmbrăcată-n rochii de mătăasă.
De-ncep a o dezbrăca,
Toți încep a lăcrima.
(ceapa)

Boț ca mărul,
Pături ca plăcinta.
(ceapa)

Cu picioarele în vânt
Și cu barba în pământ.
(ceapa)

Fetișoară
Cu rochiță roșioară,
Când prind a te dezbrăca
N-am de ce mă bucura
Că încep a lăcrima.
(ceapa)

Parcă e un măr frumos,
Dar păcat că-i mustăcios!
(ceapa)

Sus îi vezi pletele,
Jos mustățile
Și-n mijloc cămășile;
Vara stă afară -,
Iar iarna-n cămară.
(ceapa)

Sus plete,
Jos mustețe,
La mijloc cămașe crețe.
(ceapa)

Am aici o jucărie,
Care cât e vremea știe,
Dar nu face nici un pas
Dacă n-o învârt de nas.
(ceasornicul)

Ce merge și tot stă pe loc?
(ceasornicul)

Cine bate
Și nu e bătut?
(ceasornicul)

Cine bate-ncetinel,
Dar nu e bătut defel?
(ceasornicul)

Gură n-are,
Nici picioare,
Câteodată amuțește,
Dar când merge și vorbește
Îl ascuți ca la poruncă:
Sari din pat și mergi la muncă.
(ceasornicul)

Zi și noapte eu muncesc,
Nici o clipă nu m-opresc
Și mă sor cu grijă mare
Lunga timpului cărare.
(ceasornicul)

N-are mâini și totuși bate,
Bate-ntruna, zi și noapte,
Stă oriunde îl vei pune
Și oricând timpul ți-l spune!
(ceasul)

Ticăie la capul tău
Și te trezește mereu
(ceasul)

Zi și noapte,
Stau de pază;
N-am picioare
Și tot umblu;
N-am nici mână
Și tot bat.
(ceasul)

Scurtă, groasă, un-te duci?
Ars în fund, ce-ai să mă-ntrebi?
Unde eu mă duc,
Tot ție-ți aduc.
(ceaunul și cofa)

În aer ramurile-și are
Acest trofeu de vânătoare.
(cerbul)

Mândru și încoronat,
Prin poieni este-mpărat!
(cerbul)

Încârligat și-ntortocheat
Și de urechi e agățat.
(cerceul)

Ce-i rotund,
Dar fără fund
Și stă pe unul cu fund?
(cerul pe butoi)

Umbreluță albăstrea,
Încăpe lumea sub ea.
(cerul)

Care cer n-are stele?
(cerul gurii)

Care cheie nu deschide nici o broască?
(cheia sol)

În mânășă sau ciorap
Câte degete încap?
(cinci)

Unde-s poze mișcătoare
Pe o pânză foarte mare?
(la cinematograful)

Cu basc roșu și în frac
Ciocănește un copac -
Scurt și iute, ca să vadă
Inima-i de nu-i bolnavă.
(ciocănitorea)

Vine "doctoru"-n pădure
Cu fes roș și cu secure!
(ciocănitorea)

Către soare se avântă
Dimineața-n zori și cântă.
(ciocârlia)

Bunicuțul de la țară
Are un prieten bun
Bate cu el multe cuie,
Face gardul de la drum.
(ciocanul)

În grădina lui Pande
E un pom plin cu mărgele,
La culoare-s roșii toate
Cu codițe-mperecheate.
(cireșele)

Frunze n-are,
Nu-i nici floare.
În păduri și pe ogor,
Prin grădini și-n deal la vie
Stă mereu într-un picior.

(ciuperca)

După ploaie, la plimbare,
Cu umbrele mici... de soare!
(ciupercile)

De picioare-l strâng cu mâna
Și el încleștează gura.
(cleștele)

Păhărel de oțel
Stă la gâtul unui miel:
Când elevii vin de-acasă
Îndată îi cheamă-n clasă!
(clopoțelul)

Are mama o ulcea
Cu ceșcuțe lângă ea;
Ceștile sunt toate vii,
Drăgălașe, aurii!
(cloșca cu pui)

Lucește, sclipește,
Pe câmpii gonește,
Retează tot ce-nflorește.
(coasa)

Slăbănoaga fânu-l frânge,

Iar colțata-n urmă-l strânge!
(coasa și grebla)

La gândiți-vă, copii,
Cine merge printre trestii
Și din apă se hrănește
Prinzând câte-un pui de pește?
(cocoșarul)

Am un ceas cu pieptene
Și-n coadă c-o secere;
Cine-i?
(cocoșul)

Cât e vara – cucurigu!
Cucurigu - când dă frigul!
Cine-i frate dumnealui?
Cum îl cheamă?
Poți să-mi spui?
(cocoșul)

Cavaler împintenat,
Sus, pe gard, stă cocoșat
Și tot strigă prin vecini
Că e șef peste găini!
(cocoșul)

La cap pieptene
Și la coadă secere
La grumaz coș cu grăunțe.
(cocoșul)

La trup pepene,
La cap pieptene,
La coadă secere,
La picioare rășchitoare,
Împunge cu clonțu-n soare.
(cocoșul)

Păsărică elegantă,
Cu pieptar catifelat,
Coadă-și mișcă ziua toată
Bătând tactul regulat!
(codobatura)

Umblă pe la noi prin lan
Un camion cam năzdrăvan;
Grânele le seceră,
Spicele le treieră!
(combina)

Miezul e floare spumoasă,
Iar în jur frunze de varză!
(conopida)

Ce localitate oare
Pare-a fi pe val de mare?
(Corabia)

O căsuță ascuțită
Stă pe bețe sprijinită!
(cortul)

Cine zi și noapte tutun fumează
Și nu se mai satură?
(coșul)

Ciutur-mutur cel bătrân
Șade sus și bea tutun.
(coșul)

Sus pe casă așezat
Și fumează ne-ncetat.
(coșul)

Zboară Stanca prin livadă
Cu o daltă-n loc de coadă!
(coțofana sau țarca)

Roș, albastru sau vărgat,
Stă întins pe lângă pat!
(covorul)

Mama sau bunica-l face,
Îl frământă și îl coace.
Cu stafide, nuci sau mac.
Ați ghicit! E...
(cozonacul)

Bucățică de cărbune,
Cu veșmânt de lemn,

Pe hârtie lasă urme
Scriind orice semn.
(creionul)

Drept, înalt și subțirel
Cu veșmânt de lemn pe el,
Are vârful de cărbune
Pe hârtie multe spune.
(creionul)

Cine urme albe lasă
Pe tabla neagră din clasă?
(creta)

State albe ca de nea
Se văd în grădina mea!
(crinii albi)

O șopârlă de cinci coți,
Hai, ghicește-o dacă poți.
(crocodilul)

Cine le face pe toate cu măsură?
(Croitorul)

Cine-și cântă numele
Prin toate pădurile?
(cucul)

Cine umblă mult prin lume
Și se tot strigă pe nume?
(cucul)

Singuratic și hai-hui,
Își cântă numele lui!
(cucul)

Ce holbată și sfioasă
Toată ziua șade-n casă?
(cucuveaua)

Stă în casă și în clasă,
Poartă haine și nu-i pasă!
(cuietul)

Cine intră-n casă,
Dar capul afară-și lasă?
(cuiul)

Hoțul intră-n casă,
Și capul afară-și lasă.
(cuiul)

Cine ține bine-n gură
Tava plină de friptură?
(cuptorul)

Şade moşul sub uluc
Şi fumează din ciubuc;
Apoi, după ce-a fumat,
Îl hrănesc cu aluat.
(cuptorul)

Am o pasăre rotată
Stă cu coada învolburată
Şi te-aleargă în curtea toată.
(curcanul)

Cine-i mândru şi-nfoiat
Şi cu moţ de nas legat?
(curcanul)

Am un brâu vărgat
De cer spânzurat.
(curcubeul)

Brâu arcuit, vărgat,
Splendid colorat,
Pe cer luminat.
(curcubeul)

Năframă vărgată
Peste mare-aruncată.
(curcubeul)

Sus pe cer s-a arătat
Un covor încovoiat!
(curcubeul)

Ce este ziua cerc,
Iar noaptea se face șarpe?
(cureaua pantalonilor)

Am o frunză care te omoară.
(cuțitul)

Deși-i mic și subțirel,
Toți se tem și fug de el!
(cuțitul)